

**Preek n.a.v. Ev Lukas 12 vs 8,9
hoogstwaarschijnlijk door**

**Ds. J.M.C.H. Mond
predikant te
Dinteloord**

1893-1915

XXIV

Evang v Lukas 12 vs 8,9

Psalm 14 vs 2

Ps 111 vs 2-4

Jesaja 41 vs 14-29

Ps 61 vs 2

Ps 15 vs 1,2

1)

Gel!

Wat wil toch een mensch met zijne voldaanheid aan zekere eischen, van eenen godsdienstzin waarmede hij dan zal mogen volstaan tegenover de opvatting der massa in't algemeen van zulken, die aan de oprechte vrees Gods vreemd zijn? Daar meent men dat het voldoende is om voor een godsdienstig mensch dóór te gaan dat zóó in waarheid dient, die daarom voor menschen alles als een prijs verschaft om daarmede voor een braaf mensch te mogen doorgaan. De vraag waarom het ons gaat, mogen wel overwogen worden; en de zaak waarom het hier gaat mag wel terdege ter harte genomen worden, zullen wij tot een rechtvaardig oordeel komen over ons zelf.- De gewoonte der groote menigte om aan de meest nijpende gevolgen zich te omtrekken door eene voorzichtigheid, die niet des geloofs is, pleit niet voor de bescheidenheid jegens God, immers zóóals men men dan Zijn Woore met Zijne J Ch. Miskent, niet acht. Zóó geschied het als men tevreden over zichzelf Gods Woord opzekere tijden leest en alzóó zich inbeeldt, dat men toch niet zoo geheel

2)

buiten dat alles staat dat vóór God er zijn moet, maar dat men integendeel zijne vrome plichten naar dagorde behartigt en dus zóó juist gedurig vervult en daarmede dan bewijst dat men toch niet zoo onverschillig is.-

Maar zal dit nu voor Gods aangezicht ons welgevallig doen zijn; is men alzóó een getrouwe dader des Woords; een getrouw getuige van de heerlijkheid Zijns

Naams en Zijner

deugden?.- Ziet die vraag wensch ik thans met u onder de oogen te zien. Daar moet een afdoend antwoord zijn naar Gods goedheid, Zóó dat Hij naar waarheid wordt geloofd en vrij uit bekend als deselfs en oprechten Zaligmaker gevonden wordt; Hij die daartoe gekomen is in onze plaats, zóódat het een eind heeft met al den ouden sleur van eigen verwachting van den lichtvaardigen aanwijst bij al zijn vragen naar hoe het zal zijn, juist waar het aankomt op de gerechtigheid des geloofs in God.- Geve Hij ons het antwoord daarop te mogen ontvangen hebben, bepalen wij ons bij Ev Lukas 12 vs 8,9 Wij worden hier medegeplaatst als hoorders des Heeren Jezus nevens zovelen als hem toen kwamen

3)

Hooren Wij worden hier gewezen op twee wijzen van doen, die tot besliste gevolgen zullen moeten leiden. Het gaat hier

1^e om onze belijdenis van de Naam van Jezus Christus vóór de menschen en wat daarbij ons wedervaart.

2^e Om de verloochening voor die Hem Jezus Christus dóór de menschen en ons verloochend werden vóór de Engelen Gods

Onze belijdenis van Jezus Christus vóór de menschen en wat daarbij ons wedervaart.

Den Heere Jezus vinden wij hier, als den Leeraar bij uitnemendheid, als des Vaders gezonden kind om het volk bekend te maken met de rechte wegen des Heeren, en het geloof ons te verklaren dat God verheerlijkt, en dat ons bevrijden zal van den zuurdesem of de leer der Farizeeën, die zoo tekort doet aan het heilige recht Gods en aan den weg der genadige verlossing van zondaren. Die leer der Farizeeën kon niemand troosten maar alleen verhovaardigen. Van daar dit plechtig Goddelijk gezaghebbend vermaan aan menschen zóóals wij; tot boete en bekering om genade gevonden te hebben bij den Vader in de hemelen. Die daartoe, zijn enige heilig kind gezonden heeft op de aarde om alle grens onvolkomenheid te hebben weggenomen, en de onvolkomenen zelf gered te hebben.

4)

Ons zooals wij op ons zelf

zijn, gaan en staan, leven

en werken ons kan de Vader in Zijnen hemel niet hebben; met al onze verontschuldigen moet Hij ons toch afwijzen. Zóó is het bij den rechtvaardige en Heilige God des hemels en der aarde. Wat heeft die heilige Heere in of aan ons gevonden, waarop Hij ons zoude kunnen ontlasten van een vonnis des doods of van verbanning uit de gemeenschap voor al wie voor Zijn aangezicht leeft en zich beweegt. Aan ons is niets aangenaams voor het aangezicht Gods, maar wel een arm bestaan in alles, waar het aankomt om Hem te eeren als den hoogen God en rechtvaardigen Vader in de hemelen; die, zal het voor ons wel staan voor Zij aangezicht, zal medelijden hebben met zijn gruis (verg ps 102-15) Zoo drukt zich daar (vs 1-2) de verdrukten uit, die zijne klacht uitstoot van het aangezicht des Heeren. Nu treedt, als,t ware voor onze overdenking het woord des Heere Jezus op den voorgrond vs 8 van onze tekst:

5)

En ik zeg u, een iegelijk die Mij belijden zal vóór de menschen, dien zal ook de Zoon des menschen belijden vóór de Engelen Gods Hier spreekt des Vaders eeuwige getuige des Vaders knecht naar Jez 42 -1, op wien al het welbehagen des Vaders is, zooals daar staat. “Ziet mijn knecht, dien ik ondersteun, Mijn uitverkorene, in welke mijn ziel een welbehagen heeft. Ik heb mijnen geest op hem gegeven, hij zal het recht den heidenen voortbrengen. Hier is Hem gelijk, die zulke verborgene schatten, zulk geheim der liefde Gods aan arme zondaars vóórhoudt en de betekenis daarom met zichzelf verzekert? God geve dat onze ooren mogen gespist zijn om iets op te vangen van de ontfermingen Gods door den mond van Zijnen Zoon in welken Hij al zijn welbehagen heeft. Wat klaagt een onbezonnen mensch nog over gebrek aan toeleiding tot de wateren des levens? Wat toeft één, die zijne schuld niet verbergen kon maar met een geweten des afgods zich af. Tobt om tot verzachting of uitkomst te komen tegenover die gedurige waarschuwendende stem in zijn binnenste. Daar moet hij wel telkens merken op al wat hem jaagt, of onrustig naar alle zijden doet uitzien, en hij bij zichzelf zucht om wegneming van zijn drukkende last, die

6)

Hem niet vrijlaat om rustig zich te houden bij al wat hij onderneemt in eigen kracht om vrij vóór God te wandelen. Hij maakt het daarentegen hoe langer zoo erger ja durft met slinksche wegen de verantwoordelijkheid voor alles van zich afwerpen, en straks maakt zich die aanklager, dat beschuldigend geweten, weder op, om hem in eenen nieuwen strijd te werpen. Zal dat zóó moeten voortgaan, zal men zóó gedurig de stem waarmede God door het geweten spreekt, verachten als ware die niets? O, den onverschillige deert het niet, dat hij ledig, troostloos daarheen gaat. Hij heeft aan zichzelf genoeg maar bekommert zich verder niet voor zijne arme ziel. Hij moge dan, zien maar hij blijft, wanneer het erop aankomt om rekenschap te geven van alles aan God, die hem vragen zal: Wat hebt gij met mijn woord gedaan? Zijn uwe schuldeischers nu tevreden? Bemerkt gij zelf nu wel waarop het aankomt, bij het al of niet belijden van den Heere Jezus Christus vóór de menschen. Het gaat hier om onze rechten verhouding tot Hem den Heeren Jezus Christus zelf ook voor de menschen. Daarbij kan men niet zonder meer, of onverschillig daarheen

7)

Gaan, en zeggen: Ik heb mijnen plicht, ik heb mijn best gedaan. Zulke koude onverschillige getuigenis van Gods ontferming voor zondaren, maakt ons niet gelukkig of vrij, brengt ons niet nader tot volle beek der goedheid Gods, tot het geheim der zaligheid onder zeker geloof in Hem. Wel heeft men daar zijn plicht gedaan te hebben, maar eindelijk niet de gerechtigheid des geloofs van en dóór Jezus Christus met al wat daarbij behoort, te vergeten, en in de wereld nog troost te zoeken, in plaats van daar vrede en door Hemzelf te willen gediend zijn. Daar is geen belijdenis maar verloochening van Jezus Christus. Want hier staat het woord van Hem, die van den hemelschen Vader is gezonden, om de armen van geest getroost gered, behouden te hebben; om zich hunner ontfermd te hebben door die genade des eeuweigen levens, die dan overal gezocht wordt behalve bij Dien, bij wien zij te vinden is, die derhalve niet gevonden

die zich zelf noch troosten noch helpen konden staat hier: dat de Zoon des menschen zelf zulken belijden zal vóór de engelen Gods. Wat zal Hij dan van en ook vóór zulken getuigen?

8)

Dit zal de Zoon des menschen getuigen: dat Hij voor zulken genade heeft verworven; zich voor hen heeft in dien weg op d aarde heeft begeven, zoodat het welbehagen Gods hun wordt bekend gemaakt, en door Hem verzekerd om hen zucht, die als bij zichzelf oprecht verlorene schapen gevonden zijn, die in hunne verlorenheid wegwijnden; en dat Hij zich voor hen heft opgemaakt ter behouding, en het metterdaad betuigd heeft en bewezen: “Dit zijn Mijne schapen; Ik ben hun herder: Zij zijn verlorenen Ik heb hen gevonden; zóó zijn zij de mijnen. Daar zal vreugde door zulken herder zijn en de beteekenis van Gods wet, evangelie zal daar geprezen worden al sin Jezus Christus verheerlijkt van wien zij zeggen zullen: Hij Jezus Christus is mijn heil alleen. Hebt gij het begrepen, geliefden. Daar zal vreugde zijn over dezen Herder. Dat is niet eene vreugde betoon als van buiten geleerdde les, maar een innerlijke getuigenis des Heilige Geestes. Die zondaars tot schuldenaars stempelt, en die alzoo den troost der gemeenschap des eeuwigen levens door Jezus Christus deelachtig maakt. Wij gaan nu verder over tot.

2 De verloochening van den Heere Jezus Christus dóór de menschen, en hun verloochend worden vóór de engelen Gods. Vers 9 Maar wie Mij

9)

Verloochenen zal vóór de menschen enz. Het kan nu de hier bedoelden vs-9 niet alzóó gaan als hen, die in vs8 eerst behandeld zijn. Zij die Jezus Christus verloochenen, die miskennen of ontkennen kunnen niet op gelijke wijze behandeld worden. Daarom is Gods heilig woord niet gelijk vóór allen. Het is ten voordeel of te oordeel. Zij die Jezus Christus miskennen of ontkennen, kunnen niet op gelijke wijze varen, of geleerd worden, als die in Hem gelooven of alles in Hem hebben;

Gods heilig troostlijk

woord kan niet gelden ten goede van zulken die Hem verloochenen. Zij willen wat zij noemen vrij zelfstandig, beheersers van eigen lot en leven zijn. Laat hen toezien, wat zij zonder Jezus Christus blijven. De vastigheid van den band, die arme boetenden aan Jezus Christus bindt, zal voor die oprecht arme vóór God boetend dienen tot troost en als wederkering tot Dien, welken zij eens verlaten hebben. Dar is Jezus Christus zulken arme boete doend tot troost, die hen helpt door de ontferming Gods. Maar wat is het dat hen veroordeelt? Zij stelden zich, gelijk alle zoekers van ere voor zichzelf, den Vader vóór als dien, wien zij eene beleefdheidsdienst hadden te bewijzen of ten goede van anderen, die in verval waren, Maar komt nu de beurt

10)

Aan hen om naar het recht der wet Gods rechtvaardig beoordeeld te worden,, dan moge zien een eind weegs zijn gegaan met hen, die den Zoon des menschen prezen onder de beproeving des geloofs bij den strijd der geesten in de wereld. Maar daar komt het toch wel uit: dat zooveel naar het geen beleden, met vuur zelfs verdedigd werd vóór de menschen van allerlei gehalte of overtuiging, toch het stempel miste van het oprecht vertrouwen in God, Daar is dan allerlei doen en drijven van zelf rechtvaardiging, terwijl naar het Heilig Woord alles juist zulken veroordeelt; ook al wordt die gewichtigste proefsteen miskend en ontgaan, namelijk de eerlijke bekentenis vóór God den rechter van levenden en dooden. Daar is men wat, men thans wat belijdt en doet wat,... Maar de grond des geloofs in God is zóó zwak dat er de liefde des naasten bij inschiet. Daar komen dan graden of maten van ontwikkeling aan de.....trappen van vergelijkingen, en twisten over de lauweren van den strijd. En een arm

11)

Schaapje van Jezus kudde moet het daar hard verduren; en met de mogelijkheid van hulpeloos te zijn in de laatste ure wordt ziek schaapje niet eens gerekend. Slechts is er de koude redenering over de eigenschappen van

noemt”met zijne schaduwzijde, en over het deel dat Christus toekomt bij het beoordelen van het geloof des Rechtvaardigen vóór God. Enzoo lezen wij zoo, wat hier vs 9 staat “Wie Mij verloochend zal hebben voor de menschen die zal verloochend worden voor de engelen Gods”” Waar blijft nu die geoeffende strijder in den strijd des geloofs van J. Ch. Waar blijft ons aandeel der overwinning, die behaald heet ten koste van eigen ik en betekenis vóór de wereld? Kan men daar nu den tijd vinden voor gelijk hebben boven anderen, als men gedurig wordt ondersteund worden en aan Gods hand gaan, om zóó waardiglijk den naam van Christus te bekennen zonder menschen vrees, en vóór een wereld, die juist Hem niet wil, Die de waarheid des Evangelies met Zijn bloed bevestigd heeft terwijl al wie God niet vreest, door handel en wandel dit zoekt te verloochenen

12)

Zij die niet daarop uit zijn, maar de Heilige wet Gods, als een gewoon mensch overeenkomstig Jezus Christus vóórbeeld in waarheid te wandelen als schapen die den herder volgen, kunnen niet oprecht vóór Gods menschen belijden, wie het is die hen genezen heeft van al wat hen deed kreupel gaan ook nog en in dn weg staat, om God de volkomen eer te geven. Men moge daar dan uit de levens geschiedenis des menschdoms eenige voorbeelden nemen van zulken die als groote mannen of vrouwen geschitterd hebben, Het zal toch wel het geloof van, in Jezus Christus zijn dat hen bezielde, waarom alle vleesch met zijne praktijken moest onder doen. Zij zullen het allen ervaren hebben, dat het geloof alléén, dat in daden openbaar wordt de overwinning bereikt ook in den diepsten nood. Dat is ons menschen voor behouden van des Vaders Hand, dat Hij ons maakt tot dienstknechten of dienstmaagden die zonder murmureren Hem liefhebben boven al en den naaste als onszelven. Wie dat niet begeert zoekt iets anders, waarop geen zegen rusten zal, maar het is alleen de barmhartigheid Gods, die roemt tegen het oordeel.

13)

Ieder zal daar dus wezen en verstaan dat hij een arm zondig mensch is, dat hij de engelen niet kan nabijkomen. Maar gelijk de engelen Gods alleen van Jezus christus den vóór God Rechtvaardige wezen, als van het hoofd, dat de leden door zich samen zijn gevoegd heeft, zóó moge het ook wij weten dat wij gewone menschen , de waarheid betrachtende in liefde, allezins op wasfen in Hem, die het Hoofd is, namelijk Jezus Christus Efeze 4vers 15 . In dezen Hoofd en Hoeksteen van Gods gebouw is het heil Zijner gemeente, die uit, tot, en in God alles heeft, wat haar trouwe getuigen des eeuwigen levens doet zijn. Derzulken bereidheid op Gods tijd en woord als dienaar en getuigen van Jezus Christus wordt zóó geroemd in de schriften des oude en nieuwe verbonds dat ieder die dit voorbij gaat, een deel mist van de geschiedenis der geloovende op aarde, zooals zij met Jezus Christus zelf daarin bevestigd zijn. De eenvoud des oprechten geloofs in Jezus christus is wel waarlijk een deel van den verborgen schat in Gods akker. Dat is een getuigenis van onze geringheid vóór God. Daarom zijn wij niet verworpen God wil de zulken en wil hen niet beschaamd hebben. Welk een omvangrijke troost is het niet, dat wij hoewel Jezus Christus door de menschen verloochend is geworden, wij toch niet door Hem verloochend worden vóór de engelen Gods. Zijn wij dan nog ontevreden, zoo is het een wonderbaar leerrijk getuigenis,, als en levend mensch klaagt, dat hij te klagen heeft van wege zijne zonden Jezus Christus echter heeft geen zonden gehad is sterker dan al datgene wat eenen mensch beschaamd moet doen nederzinken en God aanroepen. Ach, waren er maar velen die daartoe kwamen. Zich voor God te verootmoedigen zich schuldig bekennen, en zoo Jezus Christus belijden, niet naar gewoonte, mar naar de oprechte overtuiging: Met mij is het uit en gedaan. God wees mij zondaar genadig Jezus Christus is de grond en hoeksteen van Gods gebouw. Hij is der armen en nooddruftigen toevlucht. Laat het gedaan zijn met alle vonden, praktijken, en schandelijke verloochening van Gods barmhartigheid. Een oprecht zondaar houdt geene rekensom van zijne zonden en schulden in de hand, maar hij vernedert zich vóór God, die eens den hemel

en de aarde schiep Ja de

arme, oprechte belijder, die zichzelf niet kan handhaven, hij bekeere zich voor God zoals hij is en verwerpen dat brood niet, dat allen voedt. Jezus Christus is in de wereld gekomen om zondaren te hebben zalig gemaakt amen.

